

நகல்

ஆசிரிய எண்துஞ் சசால் ஆசார்யன். ஓசூகி
 ஓசூகிவிப் போன் என்ஜம் ஸபாருண்டய
 பகத்தின் கிராமம் என்று. குடு, கு, ஆகூர், ஆசி
 குடு, ஆசிரியன், ஆசிரியன், என்ஜு எண்கஞ் சூ
 அவ்வடத்தய கருத்தூழியை அவ்வடத்திய
 ஷேட "திசயங்களுக்கு எழுதச் செய்வ விடும்புகி
 னேன். ஆயினும் எண்தும்கு தலிய பதவிதையுந்
 னேன், யான் துறவியே யடியும் தங்களை யாத்
 த அருமைத்தமிழ்ப்புலவர்கன்திருவாக்குழலமா
 வது தடுந்தவர்கனிடம் மூலம், அலங்காரம் ஆணி

யுத்தமே. இதன் காரணங்களுக்கு
 உதவி செய்வ வேண்டு எமன்றே எண்ணம் எண்கு
 ஸபாரு 2 ண்டு அது யான் நினைத்த அளவில் கோடியால்
 னுன்று கூட கூட ந்நிலது கோதவ ந்துண்
 அ. சண்டுகம்பின் னையவர்கள் உதயமாய்

.....

 உதவியருக்கடும் தின்தும் திவவி தவான்க
 னும் 2000 வறு திருக்கும் அவ்வடத்தின் அச்சு
 னோரும் புத்தகங்களை கேளும் உதவிசய்

யாமலும், அவ்வு திறுபண்ணையாவது அவ்விஜ்
 யத்தினர் கௌரவம் உதயமாயும், அவ்வு 100, கலி
 யாவது புத்தகங்கள் ^{எழுதலும்} விவாக்குவாங்கமாயும்,
 ஒருபத்தகத்தை V.P. யன் அனுப்புமாறு யான் எழுதிய
 போன்று யான் அணுகி வகுத்தும் உன் மையம்
 திறுதென்று திச்சமயம் விவசாயம் ஒருமாதிரிய
 னும் திருப்பகு காரணம். அமைய குறித்தினைமேற்
 ரியாத் துணையண்களே பலர்.

நகல்

[Faint handwritten text in Tamil script, mostly illegible due to fading.]

110 / 1106

சீவனத்தின்
திருவணக்கிடு.

மகிமகேமாத்தியாயி அன்புதீர்
மதி மயகம் மேலான
அணர் திருத்திடு.

Copied
335-338

Pages 335-338.

9-11-1906

122

[Faint handwritten text in Tamil script, mostly illegible.]

நகல்

சேவாளர்

2

திருவாரூர்
9-11-56

இந்து நிறக்க சசங்கமிதிக் கதய்வமோ
சந்து நிறை யபாதித் தமித்சுனி யேயோ
தண்டமி தோங்கத் துரணி யலிவ்வுடுக்
கொண்ட கதண்ணக் கோவிதர் புகழும்
சாமிநாதத் துயாநிதி வரழ்க
பூமித்தி புலவர் போற் றிடவே

அவ்விடத்திய அரும்பெறணிபும்
திருவாரூர்வாயுடையார் திருவினையாதற் புராணமும்
பெற்று யானடைந்த வினியம் குமரவேண்ப்பயந்த
அக்காம பராசக்தியும் படைத்திரள். இரண்டாம்
வரையையும் அருண்டித்து யாண்டிக் குதாரத் தசய்வ
வேண்டு மண்பனையும் உருவிவப்பது போல. 4. வரு
வமாய் வடிக்கமாய் வந்து கொண்டிருக்கிற து
சசந்தமித்சுனி வந்து பத்தகக்கிற யமன் னும்
ஓர் வித்தகம் கரிவித்தது. உடன். V.P. நயத் து
ருவித்து உடைத்து முகவுறையப்படித்தேன்
சந்த ரணன் னும் வடமொழியைப் பிரயோகிப்பதும்
சொக்கன் னும் குமிழ் மொழியைப் பிரயோகிப்
பது குமிழ் மூலிற் கழகை வெண்ணிய போயும் ன்று
எழுதியிருப்பார் பார்த்துடன், மொட்சிமிக்க தண்ணை
நில்லாத குமிழ் மொழியை வல்ல குங்களை வட
மொழியை மகாமகோ பாத்தியாயறன அழைப்பது
தகுதியன்று பேராசிரியரைத் தகவ்காப்பி ய
யுறையாசிரியரும் ஒருவருக்குப் பெயரிடத்த
லினும், பெரும்பெருமன் பெரிய பெருமண டிகளை!
மண ஆண்டுக் கூற்றிடுத்தலினும், பெரும்
பேராசிரிய மணன் அழைத்தவே தகுதியை, மண்
செய்யன் செய்த குமகம் வந்தது விவேகபாலு
வன் யன் ஆசிரியன் ன்று எழுதிய நூது
சான்ற மணைத் திருத்தி ன்கள் சமீபண்குத்
தன்று.

